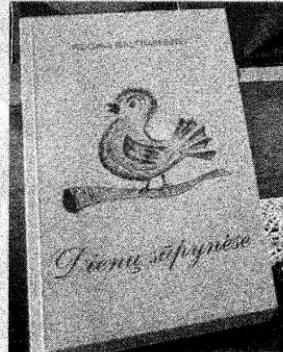

Pasklido eilėraščiai – ilgesingi ir kartais išdykę

Kupiškio viešojoje bibliotekoje pristatyta Reginos Baltrūnienės poezijos knyga „Dienų sąpynėse“, iliustruota pačios autorės. Ados Dvarionaitės nuotraukos

Žolinės išvakarėse, penktadienį, Kupiškio viešojoje bibliotekoje kalbėta apie poeziją, apie kūrybą ir kūrėją. Skambėjo eilės ir muzikos garsai, baltojo pianino melodijos.

Ada DVARIONAITĖ

„Lėvens balsų“ literatų klubo pirmininkė Regina Baltrūnienė pristatė savo poezijos knygą „Dienų sąpynėse“. Leidykloje išspausdintą kovo mėnesį, bet karantinui sutrikdžius įprastą gyvenimą, tik dabar išėjusią pas skaitytojus.

Ši autorės knyga jau septinta, kas kelerius metus nuo 2009-ųjų eilėraščiai vis sugula į rinkinius, į trioletų, sonetų, miniatiūrų puslapius. Pastaraisiais metais Regina savo kūrybos gerbėjams prasitaria, kad jau gana, neberašys, kiekgi galima... O eilėraščiai vis veržiasi, nesiklausia ir nepaklūsta, tarsi patys yra savo likimo kalviai.

Knygą pristatiusi bibliotekos Kraštotyros ir edukacijos skyriaus vedėja Lina Matiukaitė susirinkusiems renginio dalyviams pateikė

spalvingą kūrėjos paveikslą, biografijos detalių, kurių daugelis jos poezijos mylėtojų nežino.

Jaunystėje, studijų laikais, R. Baltrūnienė, tuomet Janulionytė, buvo perspektyvi slidininkė, gabi lengvaatletė, laimėjusi dešimtis medalių (1980 m. iškirta geriausia Kupiškio rajono sportininkė). Baigusi kūno kultūros mokslus gavo paskyrimą į Zarasus, bet romantiški jausmai sugrąžino į gimtinę, į Kupiškį.

„Sekėsi lietuvių kalba, rašinėliai, bet niekada nesigailėjau dėl savo profesijos, mokytojos darbo. Literatūros studijuoti nebūčiau įstojusi, mokykloje iš istorijos trejetą turėjau. Jeigu ko tikrai nori, niekas nedraudžia to daryti, kurk, rašyk, piešk“, – taip kalbėjo apie savo pomėgimus, o apie ypatingus sugebėjimus tardama savikritiškai: darai ir padarai.

Nukelta į 9 p.

Pasklido eilėraščiai – ilgesingi ir kartais išdykę

Atkelta iš 6 p.

R. Baltrūnienė daro daug: kad gerai jaustųsi, kasdien sparčiai suvaikšto septynis kilometrus iki Pyragių ežerėlio ar Uošvės Liežuvio. Lanko Trečiojo amžiaus universitetą ir skaitytojų klubą „Knygius“. Dainuoja Kupiškio kultūros centro ir bažnyčios choruose, yra literatų klubo „Lėvens balsai“ pirmininkė, kuria paveikslus, dailius rankdarbius (jų eksponuota ir per renginį), ją į būrį kviečia tautodailininkai. Yra bibliotekos rėmėja, nusipirkusi naujų knygų ir jas perskaičiusi, dovanoja bibliotekai. „Dar kartais ištaikau nuvažiuoti pas anūkus į Londoną, esu namų šeimininkė, kepu duoną ir pyragus saviškiui, pati įpratinau“, – juokavo apie savo veiklumą.

Jeigu kur eina, tai vis tekina.

Knygos redaktorė Liuda Ko-

Reginos Baltrūnienės sukurti darbai. Ados Dvarionaitės nuotrauka

pūstienė, atsisakiusi vertinti eiles kaip širdies kalbą, pripažino rinkinį skaičiusi ne vieną kartą ir

atkreipė dėmesį į paprastą, lengvą poetinį žodį, nuoširdumą, pastabumą, dainingumą, tobulai

tinkamą romansams.

Autorės kolegė mokytoja Eugėja Katauskienė irgi pastebėjo – eilės muzikaliai ir tapybiškos, romantiškos ir svajingos. Bičiuliai literatai priminė, kad Regina yra laimėjusi prizų respublikiniuose konkursuose, tik labai kukli, santūri vertindama savo gebėjimus.

Pristačiusieji knygą paskaitė eilėraščių, skaitė ir pati autorė. Knyga suskirstyta į šešis skyrelius, paskutinis skirtas humoristinėms eilėms, parašytoms nuo 2016 metų iki šiol. Yra ir keli haiku, įvertinti prizais. Anot R. Baltrūnienės, turi būti ir išdykusių, linksmų dalykelių, nes gyvenimas toks.

O knygos gyvenimas yra savitas ir atskiras, savitumo suteikia skaitytojas. Poezija paskatina pasikalbėti su savimi, su tuo, kas atpažįstama. Aš atpažinau ilgesį, gaudų ir kankinantį, švelnų liūdesį, susitaikymą su praeitimi be graužaties ir iliuzijų, santūrumą, baime

pasakyti per daug, stabtelėjimus, nepasakymą... Yra gamtos vaizdų – vėjo, vandens, bangų, kranto, dangaus, mėnulio delčios – bet tik jausmų fone. O jausmai – buvimas dviese (galbūt meilė?), prisimintas ir buvęs, tik įsivaizduojamas, neišsipildęs, susapnuotas.

Paprastų žodžių vėriniais, ritmo ir rimo bangomis nupasakotas praėjęs laikas dviese. Visi tokį turime.

Jeigu nėra laisvalaikio skaityti ilgai, iš karto 143 knygelės puslapių, užtenka kelių eilučių: „Toks neteisingas vakaras be tavojo skambučio...“, „Tarytum klumpės nesudylančios – toks būna ilgesys...“ Arba haiku: „močiutės rankoj / virpa kadugio šakelė / abi pašventintos“.